

her forslag jo i fin forlængelse af statsministerens politik på området, og i øvrigt er det i fin forlængelse af statsministerens og beskæftigelsesministerens opfordring til Folketinget om at vedtage samme regler, som er gældende for ministre.

Jeg vil dog sige, at jeg er uenig med statsministeren i, at man skal snage i ægtefællers private forhold. Det må være den enkelte ministers og det enkelte folketingsmedlems ansvar. Vi er jo en arbejdsplads, som fru Birthe Rønn Hornbech siger, men vi kan vel også vedtage nogle samfærdselsregler. Synes fru Birthe Rønn Hornbech ikke, at det er meget rimeligt, at vælgerne får et indblik i, hvilke interesser vi har, for det kunne jo have betydning for den måde, vi afgiver politiske holdninger ud fra?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er slet ikke et spørgsmål om, hvad der er rimeligt og ikke rimeligt, for det er noget, vælgerne afgør. Hvis min valgkreds spørger mig ud om mine økonomiske forhold, og om jeg vil blive ved med at være kandidat, kan jeg jo tage stilling til, om jeg vil svare dem, men det er ikke noget, en del af Folketinget skal bestemme over andre folketingsmedlemmer.

Når jeg sagde, at det havde slagside, var det med hensyn til den frivillige ordening. En tvangsordning kunne jeg aldrig drømme om at gå med til. Det er en af de helt grundlæggende folkestyreholdninger, vi har i Venstre. Men under den frivillige ordening – nu har jeg siddet i Udvalget for Forretningsordenen i en halv snes år – har jeg sammen med andre prøvet at få afsløret, hvor ensidig den måde, man registrerer på, er. Den er utrolig ensidig. Alt, hvad der hedder kollektive pensioner, holdes uden for.

Hr. Ole Sohn afslører så også en forfærdende mangel på forståelse af, hvad forskellen mellem det folkevalgte Folketing og det, statsministeren kan efter grundloven, er. Statsministeren har jo det prærogativ efter grundloven, at han kan udnævne de ministre, han vil, og han kan afskedige dem, hvis han ikke kan lide deres næse eller hårfarve. Man kan så bare lade være med at sige, at man vil være minister, så enkelt er det. Det er overhovedet ikke den samme problemstilling. Jeg har spurgt statsministeren, og han har faktisk på et pressemøde for nylig afvist den her ordening. Sådan er det.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil ikke afvise, at statsministeren har skiftet holdning. Det sker jo i mange sager her på det seneste, hvor statsministeren siger ét den ene dag og ændrer opfattelse den næste dag. Så det undrer mig ikke. Jeg hæfter mig bare ved, hvad han har sagt og er refereret for i aviserne og dagbladene, altså den dagspresse, som regeringen ønsker at støtte så voldsomt meget. Der har han tilkendegivet, at han mener, at det ville være fair og rimeligt, at Folketinget vedtager det samme.

Man kunne også gøre det, man gør i Norge. Der er det faktisk sådan, at ikke bare stortingsmedlemmerne, men alle landets borgers selv-angivelser er offentligt tilgængelige.

Når SF mener, at det er vigtigt, at det bliver en pligt for folketingsmedlemmerne, er det, fordi det, når vi lovgiver – vi er jo lovgivere – da er lidt væsentligt at vide, om der ligger økonomiske interesser til grund for de holdninger, vi har. Det er sådan et almindeligt folkeoplysningsinitiativ, og derfor kan jeg ikke forstå, hvad Venstre har imod, at vi forpligter os til at tilkendegive, hvilke former for økonomiske interesser vi har, hvis vi har nogen.

Kl. 16.15

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan høre, at hr. Ole Sohn ikke kan forstå det. Hr. Ole Sohn kan, fordi han er socialist, ikke forstå, at vi i Venstre tager det danske folkestyre meget alvorligt, og at vælgerne er vores arbejdsgivere.

Vi viser ikke ben, fordi nogen er bange for pressen herinde. Jeg viser ikke ben for pressen, det gør jeg ikke. Det har hr. Ole Sohn åbenbart behov for, og så kan han bare gøre det, men han skulle lade være at tvinge andre.

Jeg er altså så nødt til at sige: Det er ganske usandt, når hr. Ole Sohn nu prøver at efterlade det indtryk, at statsministeren på *noget* tidspunkt har sagt eller er blevet citeret for, at han støtter en tvangsordning. Det eneste, statsministeren har udtalt om en tvangsordning, er, at han er imod.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at jeg bliver lidt forvirret. Er det ikke rigtigt, at statsministeren også har luftet ønsket om at få borg-